

Historia polskiej eksploracji Hoher Göll cz.2

Działalność w latach 1999–2011

Marcin Gorzelańczyk

W poprzednim numerze JASKI przedstawiliśmy Czytelnikom historię działalności w Hoher Göll do 1999 r., momentu, w którym M. Dryjański i M. Pruc odkryli Jaskinię Gadających Kamieni (przypomnijmy, że udało się w niej dotrzeć do miejsca, gdzie otwierała się studnia o ogromnej kubaturze; na szczęście próba zjazdu w jej głąb nie skończyła się tragicznie, mimo niebezpiecznych obrywów lodu z podstropowych części tej imponującej formacji).

W 2000 r. organizację wypraw w rejon Hochscharte wziął na siebie poznański WKTJ. Ekspedycja upłynęła pod znakiem kiepskiej pogody. Kucie w jaskini utrudniał wychładzający przepływ powietrza, ale w końcu udało się pokonać zacisk Turbowywiew i zjechać na głębokość 231 m, nie kończąc eksploracji. Próba zjazdu Studnią Przełamanych Lodów w Jaskini Gadających

Kamieni ponownie skończyła się niepowodzeniem. Sporo czasu przeznaczono na porządkowanie Zakrystii. W tym rejonie wyeksplorowano Gamssteigschacht (-160 m), której otwór znany był od połowy lat sześćdziesiątych. Powróciła także do Ogrschacht grupa wrocławska, będąca formalnie w składzie wyprawy WKTJ.

Latem 2001 r. M. Pruc i J. Sikora, działając w Jaskini Gadających Kamieni, zjechali do Sali Mgieł w Kammerschartenhöhle. W ten sposób powstał Hochschartehöhlesystem o deniwelacji 1033 m. Turbowywiew pogłębiono do -362 m, zatrzymując się przed beznadziejnym zwiększeniem. Ciąg powietrza, intensywnie wywiewanego z otworu, zgubiono gdzieś znacznie wcześniej. Powrócono także do eksploracji Schartenschacht, gdzie rozebrano zawalisko pod Cegielią, co skończyło się bolesną kontuzją dłoni jednego z uczestników biwaku.

Ciągiem studni z aktywnym, miejscami niebezpiecznym ciekim wodnym zjechał dwuosobowy zespół do głębokości ok. 700 m, gdzie otwierała się obszerna i głęboka studnia. W końcówce wyprawy pod ostrzem grani Kammerschneid, w dnie stromego żlebu, odnaleziono wlot do głębokiej studni, którą nazwano Wielkim Żjadakiem. Tego roku wrocławscy zakończyli działalność w Ogrschacht i przenieśli się w sąsiednie Hagengebirge.

Planowana na zimę 2001/2002 niewielka wyprawa do Jaskini Gadających Kamieni w rezultacie kłopotów kadrowych odbyła się dopiero w kwietniu. Roztopy, a w konsekwencji przybór wody, uniemożliwiły działalność w jaskini. Poczyniono jednak szereg ciekawych i istotnych obserwacji terenowych, mających istotny wpływ na późniejszą działalność. Latem działano głównie w Schartenschacht. Po pokonaniu stumetrowej Rudzkiej Studni, drogę w dół zamknęło zawalisko na -794 m, natomiast okno na -650 m,

po wykonaniu wahadła, wprowadziło do poziomego korytarza z obfitym gliniastym namuliskiem. Ten przestronny korytarz przechodził w stromą pochylnię, na której pokonanie zabrakło już sprzętu. W Zjadaku śp. W. Szymanowski, po minięciu korka śnieżnego, osiągnął głębokość ok. 165 m. Jaskinia kontynuowała się ciasnym meandrem z silną cyrkulacją powietrza.

Działalność w Schartenschacht kontynuowano rok później, gdzie za zeszłorocznym przodkiem spenetrowano dość długi Korytarz w Cieniu Ekstazy, a ciągiem studni zjechało na głębokość 795 m, zatrzymując się na oryginalnej przetłaczce, rozdzielającej dwie studnie. W Gruberhornhöhle próbowano odnaleźć kontynuację górnego piętra jaskini. Ponownie wyruszone do odkrytej w 1997 r. Jaskini na Warstwie, która nie miała szczęścia do bycia dobrze udokumentowaną. W trakcie pomiarów stwierdzono w jej bezpośrednim sąsiedztwie obecność większej jaskini. Jaskinia ta, nazwana Tylnią, opada łagodnie pochylniami w kierunku wschodnim. Eksplorację skończono na głębokości 266 m. W bezpośrednim sąsiedztwie Szarej Szpary młodzie „zawodnicy” z KKS-u eksplorowali Studnię Żółtodziobów, gdzie na głębokości 187 m zatrzymały ich przewężenia. Grupa rudzka wykonała z wysuniętego biwaku rekonesans na północny zachód od przetłaczki Hochscharte.

W 2004 r. skupiono się na eksploracji Schartenschacht. Mokrymi, kaskadowymi studniami udało się dotrzeć do dużego potoku prowadzącego wodę w kierunku północnym. Odkryta rok wcześniej jaskinia Tylnia, niestety skończyła się przewężeniami, zawaliskami i wysokimi kominami. Powrócono za to do Niedoróbki, odkrytej w 1996 r. Wiosną 2002 r. stwierdzono duży wytop śniegu w jej otworze, co pozwalało sądzić, że zniknął korek lodowy na -106 m. Tak też było. Zjeżdżając ciągiem studni o ścianach pokrytych grubą warstwą lodu, udało się dotrzeć na półkę, która obrywała się ogromną studnią. Po bardzo długim zjeździe bez kontaktu ze ścianą, na ostatniej akcji udało się dojść na głębokość 365 m (wówczas szacowano, że na ok. 320 m). Nasunęły się przypuszczenia, że jest to Studnia Przełamanych Lodów w Jaskini Gadających Kamieni, ale ze względu na

△ Północne ściany Kammerschneid z zaznaczonymi otworami Schluckerschacht (na górze) i Höhle der Sprechender Steine • fot. R. Sledziński

wielką kubaturę tej formacji nie udało się tego potwierdzić na tej wyprawie.

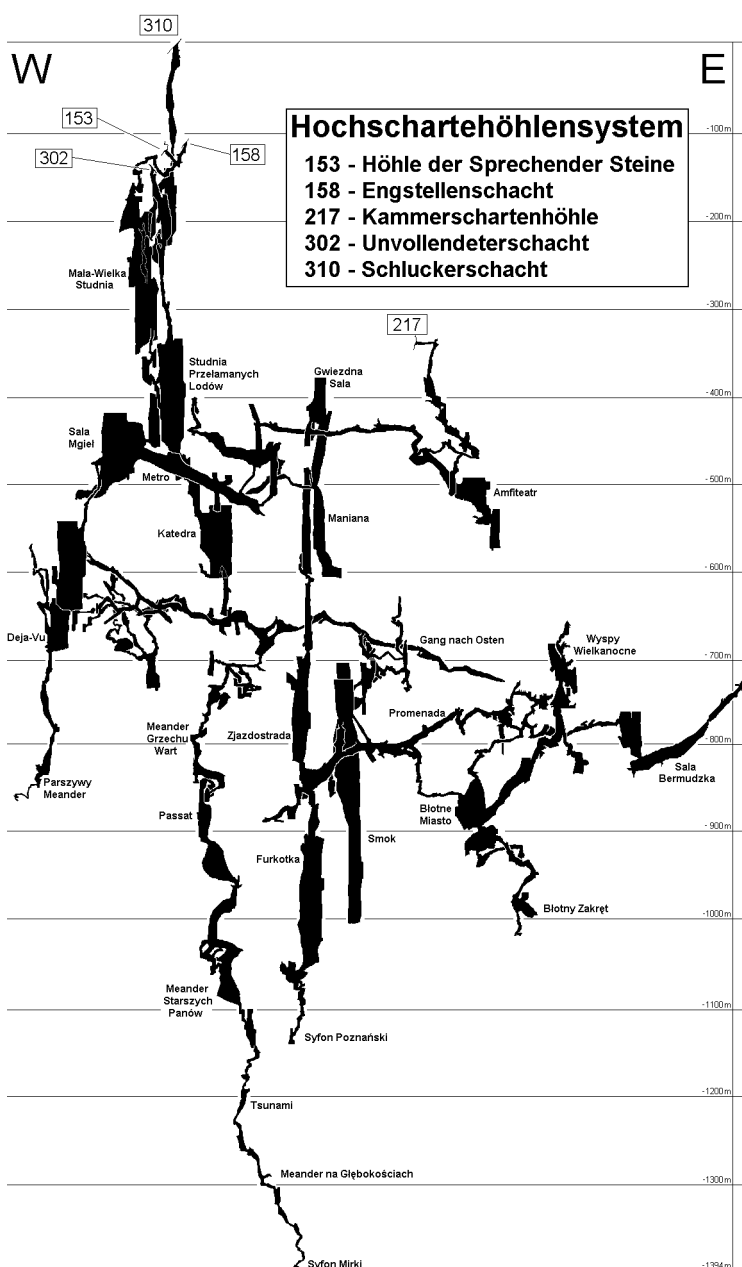
Wyprawa z 2005 r. zmagala się z ciasnotami i wodospadami w „Szartce”, lodowymi soplami w Niedoróbce oraz wielkimi opadami. W Schartenschacht na głębokości 972 m drogę zamknął syfon wodny. Niestety, z powodu konieczności zmuszonych przeporęczowań oraz awarii spłownicy nie udało się dostać do obiecującego okna nad syfonem. Rok później dokonano dużych odkryć w Niedoróbce i do „Szartki” nie powrócono przez kilka kolejnych lat. Ciekawe rzeczy działy się w Niedoróbce. Czteroosobowy zespół wypatrzył z Wymarzonej Półki w Jaskini Gadających Kamieni Z. Rysieckiego i S. Nowaka zjeżdżających w odkrytej rok wcześniej studni w Niedoróbce. Okazało się, że jest to Studnia Przełamanych Lodów. Hochschartehöhle system powiększył się o kolejną jaskinię. Odłupując wielki lodowy sopel, zjechało w końcu Studnią Przełamanych Lodów i po kilku kolejnych zjazdach, przez wielką salę nazwaną Katedra, udało się dotrzeć do zapiarzonego dna studni na głębokości 514 m. Kilka okien położonych w ścianach studni budziło nadzieję na dokonanie dalszych odkryć.

W 2006 r. działano już wyłącznie w Niedoróbce. Zakładając biwak w Katedrze, po wspinaczkach z kilkoma dramatycznymi momentami, udało się wejść do wielkiego piętra horyzontalnego, w którym skartowano ponad 2 km korytarzy. W stronę wschodnią drogę zamknęły namuliska, a na eksplorację kontynuacji tego piętra ku zachodowi nie starczyło na tej wyprawie czasu. W rozczłonkowanym i „mało ewidentnym” Meandrze Safari (środkowa strefa piętra) odnaleziono ciąg wodny prowadzący w dół, osiągając w nim głębokość 664 m.

W kolejnym roku próbowano rozbudować piętro horyzontalne Niedoróbki, ale jego eksploracja stawała się coraz trudniejsza. „Gangi” niestety nie pociągnęły się dalej. W zachodniej części tego piętra, gdzie jaskinia przeszła w sieć błotnistych korytarzyków, udało się zjechać do wielkiej sali nazwanej Deja-Vu. Jaskinia ciągnęła się w dół, gdzie po pokonaniu bardzo niebezpiecznego zawaliska droga stanęła otworem. Gubiąc ciąg wodny, długim, suchym i dość ciasnym meandrem, a następnie zjazdami w wielkiej szczelinie dotarto na głębokość 773 m, gdzie otwierał się obszerny i głęboki kanion. W sprawdzanym co roku Zjadaku puścił wreszcie korek lodowy, przez kilka lat zamykający jaskinię na głębokości kilkadziesiąt metrów. Po trawersie do okna zjechało ciągiem studni na głębokość ok. 240 m, gdzie zbyt ciasny meander zamknął dalszą drogę. Późną jesienią działała tam mała, trzyosobowa wyprawa, odkrywając równoległy ciąg studni, również zamykający się ciasnotami. ▷

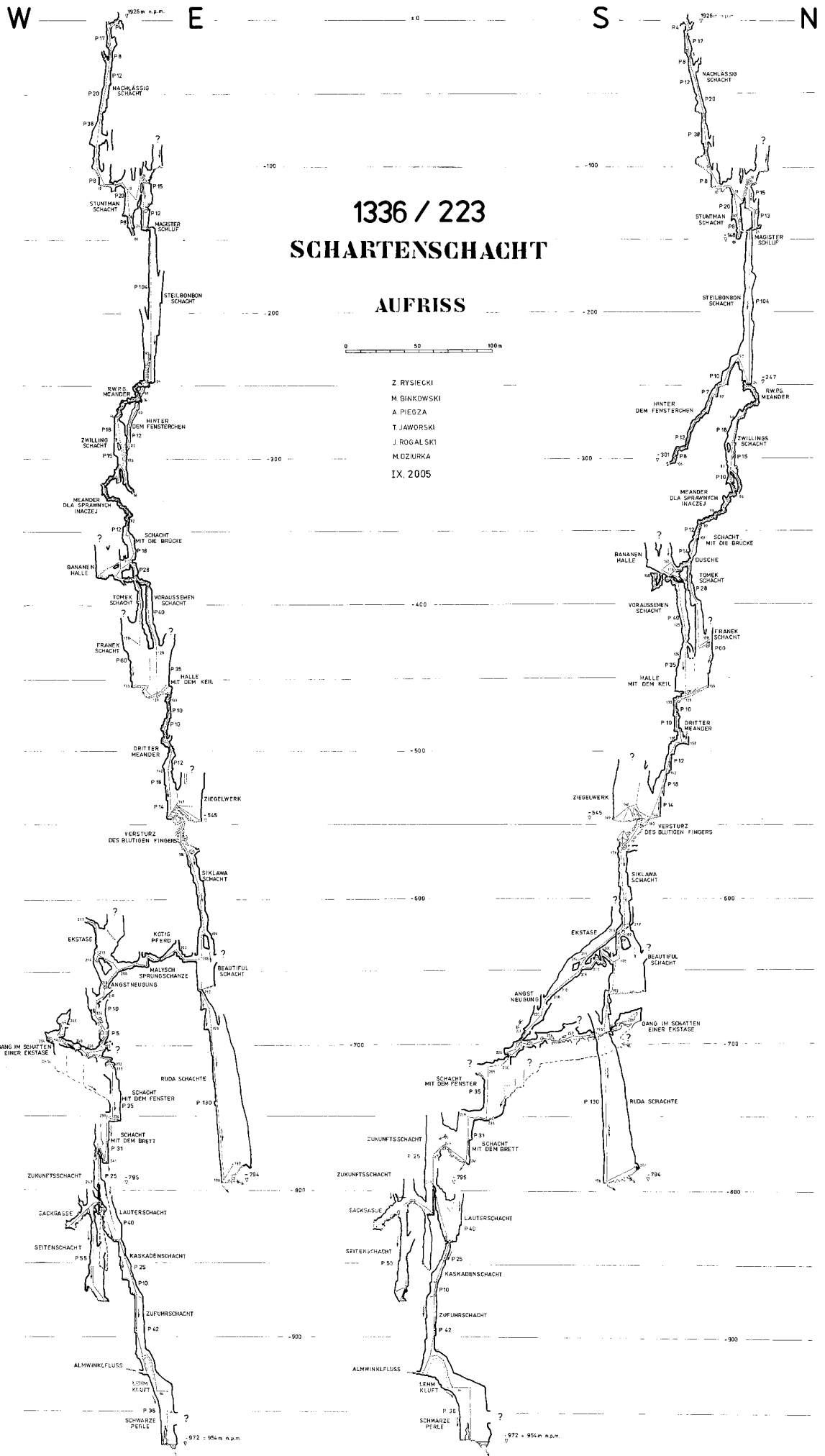

△ Baza nocą • fot. R. Śledziński

Uproszczony przekrój W-E

M. Gorzałachczak (2011)
wg zestawień zbiorczych Z. Rysieckiego (2008) i P. Stelmacha (2011),
wykonanych na podstawie planów cząstkowych sporządzonych przez różnych autorów w l. 1994-2011

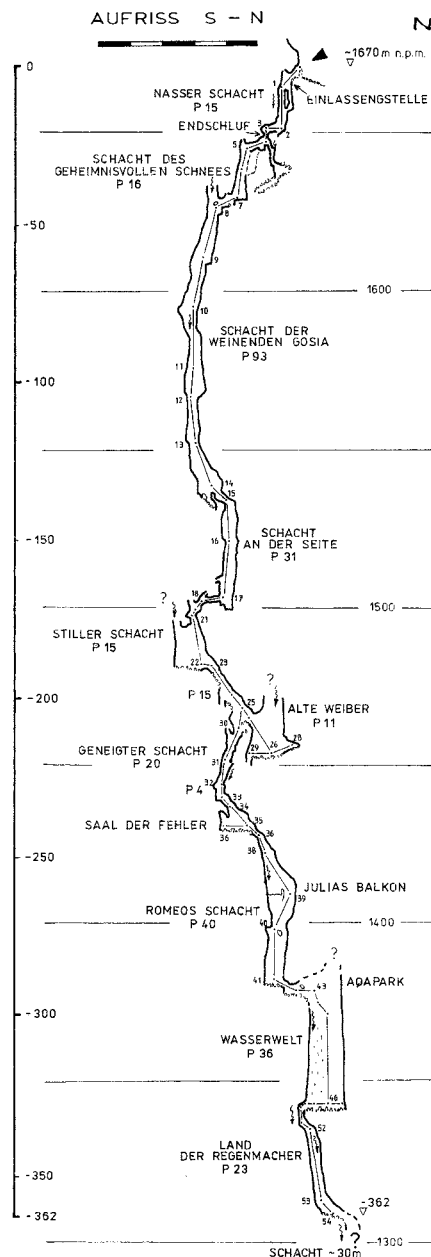

Zadaniem kolejnej wyprawy było odnalezienie kontynuacji ciągów horyzontalnych oraz eksploracja w dół. Pierwszy cel niestety nie powiódł się – wspinając się w Kominach Kontinuum, nierzadko przy użyciu hakówki, ekipy biwakowe zdobywały kolejne metry „urobku”. Pod Deja-Vu otworzył się za to kolejny pionowy ciąg, w którym zatrzymano się nad głęboką Studnią Drwala. Eksploracja wschodniej części jaskini nie przyniosła ciekawych rezultatów. Ciekawsze rzeczy działy się na drugim przodku, gdzie założono nowy biwak. Bardzo długimi meandrami, pokrytymi grubą warstwą „wciągającego” błota, w trakcie dwóch kilkunastu biwaków udało się dojść ostatecznie na głębokość 1058 m, odnajdując kolejny ciąg wodny. Po małej wyprawie zimowej Z. Rysiecki i S. Nowak ogłosili dołączenie do Hochschartehöhlensystem kolejnej jaskini – Zjadaka. Połączenie miało nastąpić w dolnej części Małej-Wielkiej Studni w „Gadających Kamieniach”, co dało deniwelację 1189 m. Niestety, odkrywcy nie pozostawili po swojej działalności opisu ani pomiarów.

W 2009 r. zamykano kolejne przodki w poziomym piętrze Nidoróbki. Niestety, pomimo usilnych prób nie udało się odnaleźć kontynuacji „Gangów”. W ciągu dolnym osiągnięto głębokość 1127 m, gdzie eksplorację uniemożliwił przybór wody.

Do ciągu tego powrócono latem 2010 r., kontynuując eksplorację wodzących w dół meandrów. Z biwaku w Katandze na -750 m zrobiło się już bardzo daleko. Starając się uciekać od wody, odkrywcy dotarli 1183 m poniżej otworu Nidoróbki, po raz kolejny nie kończąc problemu. W piętrze poziomym zamykano kolejne problemy, zazwyczaj łącząc je ze sobą, przez co na planie powstała skomplikowana i gęsta siatka korytarzy, nie prowadzących w żadnym ewidentnym kierunku. Pod Deja-Vu zjechało odkrytą dwa lata wcześniej Studnią Drwala, odkrywając bardzo ciasny Parszywy Meander z silnym przepływem powietrza.

Rok 2011 to ostatnia jak na razie wyprawa, podczas której powrócono do starych problemów i zakończono wreszcie eksplorację dolnego ciągu Nidoróbki. Konieczne było uruchomienie kolejnego biwaku na ok. -940 m. Przy syfonie wodnym na głębokości 1264 m stanęli P. Graczyk i M. Macioszczyk oraz J. Nowak i M. Wyciślik. Kolejny biwak założono pod Studnią Drwala. W tym rejonie, za Parszywym Meandrem, odkryto ok. 200 m dobrze rokujących ciągów. Ten rok to również czas powrotu do Schartenschart. Po wymianie części oporęczowania wstępnie rozpoznano problemowe okno na dnie jaskini, zostawiając je na przyszły rok. Kolejnym starym problemem, do którego powrócono na wyprawie, była Jaskinia Błądzących we Mgle, gdzie rozpoznano „temat do kucia”

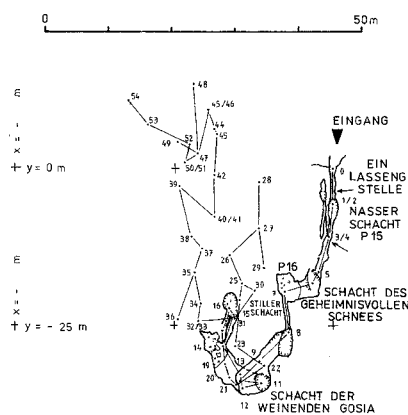

TURBOGEBLASE

T. JAWORSKI 2001

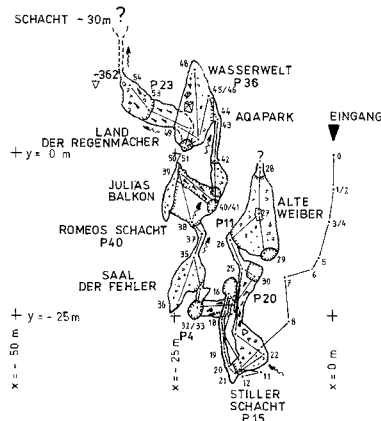
GRUNDRISS

OBERE ETAGE

GRUNDRISS

UNTERE ETAGE

na następny rok. Ponadto rozpoczęto weryfikację pomiarów górnej części systemu Hochscharte. Bardzo niski stan śniegu skłonił uczestników do pomiarzenia połączenia pomiędzy Zjadakiem a Jaskinią Gadających Kamieni. Niestety, połączenia nie udało się odnaleźć pomimo kilku akcji. Prace te mają być dokończone w przyszłym roku.

W trakcie przeszło czterdziestoletniej działalności w masywie Hoher Göll Hochschartehöhlensystem stał się najgłębszą jaskinią odkrytą i wyeksplorowaną przez Polaków, a polskie wyprawy przyczyniły się do odkrycia w masywie ok. 47,5 km korytarzy i studni. To całkiem sporo, ale dużo jeszcze przed nami. Oprócz wielu ciekawych, również starych problemów w jaskiniach już znanych, na mapie jest wciąż mnóstwo białych plam. Największym wyzwaniem zdaje się pozostawać ogromny Gamskar, w którym pomimo wielu rekonasansów, nie znaleziono żadnej większej jaskini, a pod którym musi „coś” być. Eksploracja jest tu jednak bardzo trudna

ze względu na znaczne zapierzenie i korki śnieżne. Dziewicze jaskiniowo tereny na północny zachód od Hochscharte straszą „wielkimi paściami” i przerażającą kruszyną. Ciekawie może dziać się również na wschód od bazy – zwłaszcza w karze pomiędzy Freieckami i w Einsames Kar, a Częstochowaschacht pozostaje nie ruszona od niemal czterdziestu lat. Ostatniego słowa nie powiedzieliśmy z pewnością w sprawie Grutred. Cały czas Kamerka czeka na połączenie z Gruberhornhöhle, a i w miejscach znanych i wielokrotnie sprawdzanych wciąż może zdarzyć się niespodzianka. Czego pozostaje życzyć na przyszłość? Przede wszystkim życzliwości gospodarzy oraz chętnych do działania – problemów z pewnością starczy na kolejne czterdzieści lat działalności. □

Podziękowania dla autorów zdjęć za zgodę na ich publikację, za konsultacje dla: M. Dryjańskiego, M. Lorczyka, R. Matuszczaka, M. Pruca, N. Sznobera, J. Szynalskiego, P. Tambora i M. Wierzbowskiego oraz dla U. Kotewy. ▷

Jaskinie o deniwelacji wi kszej ni 200 m:

1.	Hochschartehöhlensystem – 1285 m / 1394 m*
2.	Jubiläumsschacht – 1173 m
3.	Schartenschacht – 972 m
4.	Gruberhornhöhle – 854 m
5.	Grutredhöhlensystem – 821 m
6.	Geburtstagschacht – 698 m
7.	Koboldschacht – 679 m
8.	Ogrschacht – 614 m
9.	Mondhöhle – 546 m
10.	Kippdubelschacht – 386 m
11.	Turbogebälse – 362 m
12.	Tabellenführer – 300 m
13.	Schacht in der Klippe – 290 m
14.	Siebenhöhle – 271 m
15.	Sesam Tür – 270 m
16.	Stiller Schacht – 270 m
17.	Hintere Höhle – 269 m
18.	Pol-Ca-Höhlensystem – 250 m
19.	Versteckerschacht – 235 m
20.	Graue Ritze – 228 m
21.	Elende Dreizehn – 209 m
22.	Jägerkreuzschacht – 200 m

Jaskinie d u sze ni 500 m:

1.	Hochschartehöhlensystem – 14668 m / ok. 15200 m*
2.	Gruberhornhöhle – ok. 6850 m
3.	Grutredhöhlensystem – 5815 m
4.	Schartenschacht – 2542 m
5.	Pol-Ca-Höhlensystem – 2491 m
6.	Jubiläumsschacht – 2378 m
7.	Koboldschacht – ok. 2100 m
8.	Ogrschacht – ok. 1740 m
9.	Geburtstagschacht – 1608 m
10.	Bärenstuhlhöhle – 1042 m
11.	Versteckerschacht – 880 m
12.	Schacht in der Klippe – 850 m
13.	Hintere Höhle – ok. 800 m
14.	Kippdubelschacht – 770 m
15.	Gamssteighöhle – 756 m
16.	Mondhöhle – ok. 700 m
17.	Stiller Schacht – 672 m
18.	Siebenhöhle – 623 m
19.	Elende Dreizehn – 510 m

* Pierwsza podana długość i deniwelacja Hochschartehöhlensystem to korytarze skartowane bez uwzględnienia Zjadaka (Schlückerschacht). Druga podana długość i deniwelacja uwzględnia połączenie Zjadaka z systemem – doliczona została jego długość i orientacyjna długość połączenia

- jaskinie odkryte i wyeksplorowane przez polskie wyprawy
- częściowo wyeksplorowane przez polskie wyprawy
- odkryte i wyeksplorowane przez inne ośrodki (Salzburg, Monachium)

Zestawienie wypraw

Zestawienie zostało opracowane na podstawie literatury, sprawozdań i informacji od członków wypraw. W opisach działalności nie uwzględniono eksploracji powierzchniowej, która jest zwykle prowadzona na każdej z wypraw oraz przedwyprawowych rekonesansów. Personalalia osób towarzyszących i gości wypraw ustalone na podstawie „zeznań” mogą być niekompletne. Proszę o uzupełnienia i sprostowania.

7–28.09.1969 STJ Zakopane

J. Bednarek, J. Łączny, Ch. Parma (kierownik), T. Rojek

– przejście sportowe Gruberhornhöhle.

2–31.08.1970 wyprawa centralna

J. Baryła, J. Dobrzyński, J. Kibiński,

S. Kopec, E. Ostapowski, Ch. Parma (kierownik), A. Rajwa, R. Rodziński, T. Rojek, A. Skwirczyński, J. Woźniak oraz H. Ager, B. Kaufmann, W. Klappacher (Salzburg) i A. Müller (Monachium). Grupa wspierająca: H. Baumgartlinger (propaganda), E. Kittel, K.-H. Mühlme (reporter), R. Poiger (ratownictwo), W. Repis, W. Worliczek

– eksploracja w dolnym piętrze Gruberhornhöhle i wspinaczki w kominie Bergspalte w piętrze górnym;
– eksploracja Dritter Eingang.

5–31.08.1973 AKG Cz stochowa

B. Dziuk, T. Kidowska, P. Kopec, W. Muszyński, J. Owczarek (kierownik), J. Piszczyk, A. Prokop, A. Siedlecki

– przejście Gruberhornhöhle do dna i eksploracja ciągu Riesenschacht;
– odkrycie i eksploracja Częstochowaschacht do ok. -100 m.

8–31.08.1974 AKSiA Cz stochowa

F. Baran, B. Dziuk, J. Krukowska, Z. Krukowski, J. Leciński, B. Owczarek (kierownik), Z. Parkitny, J. Radziejowski, Z. Teodorowski

– odkrycie i eksploracja Mondhöhle do ok. -380 m.

2.08–9.09.1975 AKSiA Cz stochowa

J. Gottowt, K. Hancbach, P. Kopec, Z. Krukowski, B. Kurek, G. Kurek, J. Leciński, K. Miller (filmowiec), J. Owczarek (kierownik), A. Prokop,

J. Radziejowski, W. Radziejowski, D. Serdak, A. Wosiński oraz E. Bednarik i H. Ensmann (Salzburg)

– eksploracja Mondhöhle do -546 m.

29–30.08 (transport), **24–26.09.1976** (retransporty) – **WAKS**

M. Andrusiewicz, A. Bąk (kierownik), T. Bok, P. Kulbicki, M. Lasota, M. Lipski, I. Luty, D. Łobocka, K. Makowski, M. Piotrowski, A. Płachciński, W. Przybyszewski, Z. Rajewski, M. Skarżewski, A. Szabunio oraz H. Ensmann (Salzburg – przewodnik)

– nieudana próba wejścia do Mondhöhle w celu przeprowadzenia nurkowania (korek lodowy).

5–15.09.1978 **SM Gdynia**

E. Bartosz, J. Lerch, H. Leszczyńska, S. Miśkowiec, Ch. Parma (kierownik), K. Zapała

– odkrycie Einsamer Schacht (-88 m);
– zwiedzenie Gruberhornhöhle i Dritter Eingang.

Sierpiec 1980 **SM Gdynia**

E. Bartosz, J. Dobrzyński, A. Gałązka, P. Jędrzejczak, L. Lukacs, S. Miśkowiec, Ch. Parma (kierownik), A. Rajwa, T. Rojek oraz gościnnie J. Fazekas (Węgry), W. Jansky (Austria), T. Kisielowski, J. Kubiak, D. Lisoń, A. Małachowski

– niewielkie odkrycia w Gruberhornhöhle w rejonie Schwarzer Dom;

– odkrycie i eksploracja Jubiläumsschacht do -459 m;

– odkrycie 10 mniejszych jaskiń (Zwillingschacht, Veteranenschacht, Schacht U. D. Jubiläumsschacht, Schacht U. D. Stufe, Das Loch, Schacht Gdańsk 80, Magyarschacht, Kluftschacht, Schneeschacht U. VorD. Freieck, Grabenschacht).

10.08–30.09.1981 **wyprawa centralna**

A. Bałas, M. Czyżewski, K. Dudziński, W. Jansky (Austria), P. Jędrzejczak, J. Kramarz, J. Lisiecki, Ch. Parma (kierownik), W. Rudolf, K. Szych, J. Verey oraz gościnnie G. Szabo (Węgry) i J. Szaran

– eksploracja Jubiläumsschacht do -1173 m.

Sierpiec 1982 **wyprawa centralna**

(niezależająca – brak zezwolenia)

J. Bednarek, R. M. Kardaś, J. Lisiecki, H. Nowacki, Ch. Parma (kierownik), W. Rudolf, J. Verey

– zamiar eksploracji Jubiläumsschacht

17.08–09.09.1989 **KKS**

M. Cichoń, M. Czepiel (kierownik), M. Dryjański, M. Filus, A. Hornik, A. Małachowski, E. Napierała, J. Szklarski, P. Trybowski

– wyprawa rekonesansowa – eksploracja powierzchniowa.

5.08–8.09.1990 **wyprawa centralna**

A. Antkiewicz-Hancbach, A. Blachecki, K. Dubiel, K. Hancbach, L. Jaguszewski, W. Jokił, P. Kaizik (kierownik), M. Kałwak,

Z. Król, B. Łabanowicz, P. Piotrowiak, Z. Rysiecki, S. Siennicki, L. Tomić, T. Wala, J. Wrzak-Tomić

– odkrycie i eksploracja Windigschacht do -270 m;

– odkrycie i eksploracja Koboldschacht do -470 m;

– odkrycie i eksploracja Radfahrerhöhle do -240 m;

– eksploracja Schneeschacht unter Vorderem Freieck;

– odkrycie 10 mniejszych jaskiń (Hauchhöhle, Kerbehöhle, Spinne, Gemenschlafzimmer, Schönbachschacht, Grüner Schacht, Schacht in der Büschen, Oberhauchhöhle, Steinschacht, Höhle am Winkel).

6.08–6.09.1991 **wyprawa centralna**

A. Antkiewicz-Hancbach, M. Dryjański, K. Dubiel, K. Hancbach, L. Jaguszewski, W. Jokił, P. Kaizik (kierownik), Z. Król, P. Rams, Z. Rysiecki, S. Siennicki, L. Tomić, J. Wrzak-Tomić

– eksploracja Windigschacht do -647 m;

– eksploracja Koboldschacht do -677 m;

– eksploracja Radfahrerhöhle

– odkrycie i eksploracja Sesam Tür do -260 m;

– odkrycie 9 mniejszych jaskiń (Rote Kluft, Mittlere Höhle, Höhle des Wackelnden Grases, Höhle mit Balkon, Kalter Trichter, Runder Schacht, Geheimnisvollerschacht, Kalte Höhle, Weisse Höhle).

1.08–4.09.1992

G. Albrzykowski, A. Blachecki, K. Dubiel, L. Jaguszewski, P. Kaizik (kierownik), ▷

REKLAMA

UP&DOWN

dystrybutor sprzętu jaskiniowego
Aventure Verticale

Kanioninguj się!

Uprząż kanioningowa Mascun

więcej na stronie sklepu

www.upanddown.pl

R. Matuszczak, W. Mucha, Z. Rysiecki, S. Siennicki, W. Styrna, J. Wrzak-Tomić, J. Zięba oraz gościnnie J. Zygunt

- osiągnięcie w Windigschacht deniwelacji 821 m;
- połączenie Radfahrerhöhle i Windigschacht (utworzenie Grutredhöhlensystem);
- odkrycie Silberglocknerschacht i dołączenie jej do Grutredhöhlensystem;
- eksploracja piętra horyzontalnego na ok. -600 m w Koboldschacht;
- odkrycie i eksploracja Schacht in der Klippe (-290 m), Siebenhöhle (-271 m), Eissehöhle (-168 m), Himbeersträucherhöhle (-49 m);
- eksploracja Sesam Tür (do -270 m)
- odkrycie w rekonesansie w rejonie Hochschar- te Drinkschacht i Graue Ritze (do -40 m).

21.06–11.07.1993 WKGiJ

P. Grobelny, G. Jakimowicz, D. Kuczeński, T. Rojek, J. Szyński

- próba rozpoczęcia eksploracji Gruberhorn- höhle i przeczekiwanie opadów.

16–27.08.1993 SKTJ Nowy S cz

A. Antkiewicz-Hancbach, M. Lorczyk, B. Lorek, P. Wańczyk, Cz. Zabrzeński

- eksploracja w dolnych ciągach Koboldschacht.

21.08–28.09.1993 KKS

M. Dryjański, K. Dubiel, T. Erm, W. Honza, L. Jaguszewski, P. Kaizik (kierownik), R. Matuszczak, Z. Rysiecki, S. Siennicki, W. Styrna, J. Wrzak-Tomić oraz A. Banaś i D. Pawlak zatrudnieni do przenoszenia bazy

- odkrycie i eksploracja Elende Dreizehn (-209 m), Schacht in Kamm (-48 m), Dreifachschacht (-168 m), Lügnerinschacht (-135 m), Vollziehunghöhle (-68 m), Eisigschacht (-76 m), Bockchenschacht (-193 m), Täuschunghöhle (-193 m), Versteckerschacht (-195 m), Loch im Schutt (-18 m), Hinfalliger Schacht (-50 m);
- eksploracja Graue Ritze do -228 m.

14.07–28.08.1994 KKS

G. Albrzykowski, A. Blachecki, M. Dryjański, K. Dubiel, T. Erm, M. Gryczmańska, L. Jaguszewski, P. Kaizik (kierownik), R. Matuszczak, J. Pietrzak, Z. Rysiecki, A. Woźnica, T. Zwijacz-Kozica

- odkrycie i eksploracja Kammerscharten- höhle (do -360 m);
- odkrycie i eksploracja Schartenschacht do -148 m;
- eksploracja Versteckerschacht do -235 m;
- odkrycie 7 mniejszych jaskiń (Schlüsselschacht, Kraterhöhle, Ziegenkönigschacht, Hammerschacht, Dichterschacht, Kleinerschacht, Schartenraum);
- wykonanie dokumentacji Dreieckloch i Schneebergerschacht.

3–13.08.1994 SKTJ Nowy S cz

A. Antkiewicz, M. Lorczyk

- retransport części sprzętu z Koboldschacht.

23.07–26.08.1995 KKS

M. Dryjański, K. Dubiel, L. Jaguszewski, P. Kaizik (kierownik), B. Łabanowicz, R. Matuszczak, J. Pietrzak, J. Pośpiech,

Z. Rysiecki, J. Tront, A. Woźnica, J. Wrzak-Tomić

- osiągnięcie deniwelacji 813 m w Kammerschartenhöhle;
- eksploracja dolnego piętra w Kammers- chartenhöhle;
- eksploracja Schartenschacht do -160 m;
- odkrycie 6 mniejszych jaskiń (Schacht mit der Toten Gams, Höhle vor der Nase, Schacht in der Rinne, Graue Überraschung, Höhle mit Schöne Aussicht auf die Salzach- tal, Turbogebläse).

5.08–1.09.1995 SG KW Wroc aw

D. Bartoszewski, P. Bernhard, W. Bolek, K. Drobiński, K. Furgał, B. Janiszewski, W. Jokiel (kierownik), T. Łysek, A. Maciuk, R. Mateja, B. Muszczyńska-Bernhard, A. Nazarko, J. Niedbach, J. Osiański, R. Paternoga, M. Pokarowska, M. Przybyszewski, J. Rewkowska, W. Śmigiełski, G. Śmigiełska, J. Tuczyńska, G. Waśniewski, M. Wierzbowski

- eksploracja horyzontalnych ciągów w Koboldschacht i osiągnięcie głębokości 679 m;
- odkrycie i eksploracja Ogrschacht do -554 m;
- odkrycie mniejszych obiektów (W1, W2, W3, W4, W5, W6, W8, W9, W10, W23, W24, W25, W60, W61, W62, W81, Eistee- höhle, Kimmelschacht, Tatzelwurmhöhle, Bieneschacht, Erdbeerschacht).

20.07–25.08.1996 KKS

G. Albrzykowski, J. Bieniok, M. Binkowski, M. Dryjański, K. Dubiel, T. Erm, L. Jaguszewski, P. Kaizik (kierownik), R. Matuszczak, J. Pietrzak, Z. Rysiecki, A. Woźnica, J. Wrzak-Tomić

- eksploracja dolnego piętra Kammerschartenhöhle;
- eksploracja Schartenschacht do -344 m;
- odkrycie Unvollendeterschacht (-106 m) i Höhle der im Nebel Irreden (-166 m);
- eksploracja Turbogebläse (do -17 m) i Graue Überraschung (-88 m);
- odkrycie 5 mniejszych jaskiń (Kleiner Schacht im Gras, Schacht im Gras, Unzugängliche Höhle, Höhle der Jungfräulichen, Schneckenhöhle).

24.07–25.08.1996 SG KW Wroc aw

D. Bartoszewski, W. Bolek, A. Borysiewicz, G. Jabłoński, K. Jabłoński, B. Janiszewski, A. Maciuk (kierownik), R. Mateja

- pogłębienie Ogrschacht do -614 m, eksploracja piętra horyzontalnego;
- odkrycie ok. 1000 m korytarzy w Bärensuhlhöhle;
- odkrycie mniejszych obiektów (Yatamanhöhle, Bärenlabirynth, Kalzi- tschacht, XTC Schacht, W11, W13, W63).

20.07–14.08.1997 KKS

D. Arkitek, M. Binkowski, M. Borkowski, M. Dryjański, M. Erm, T. Erm, C. Kabac, W. Małolepszy, M. Pawełczyk, A. Piegza, J. Pietrzak, Z. Rysiecki (kierownik), P. Tambor

- niewielkie odkrycia w górnym i dolnym piętrze w Kammerschartenhöhle;
- akcja ratunkowa w Kammerschartenhöhle;
- eksploracja Schartenschacht do -547 m;

- odkrycie Höhle auf der Schichtfuge;
- eksploracja Höhle der im Nebel Irreden.

19.07–15.08.1997 SG Wroc aw

D. Bartoszewski, B. Bednarska, W. Bolek, M. Gignal, K. Konefał, R. Mateja, J. Osiański, W. Piotrowicz, J. Rewkowska, B. Sobieszczański, M. Wierzbowski (kierownik), R. Woldan, A. Wolniewicz

- eksploracja piętra horyzontalnego w Ogr- schacht
- odkrycie Marthahöhle i Schneehöhle.

28.07–22.08.1998 KKS

M. Binkowski, M. Borkowski, M. Dryjański, M. Erm, T. Grabarkiewicz, D. Kicińska, P. Krzyszkowski, R. Matuszczak, S. Nowak, Z. Rysiecki (kierownik), P. Tambor, M. Wajzer

- eksploracja dolnego piętra w Kammerschartenhöhle;
- niewielkie odkrycia w górnym i środkowym piętrze w Gruberhornhöhle;
- odkrycie 2 mniejszych jaskiń (Fallschirmspringerhöhle, Höhle über der Ritze).

26.07–28.08.1999 KKS

M. Dryjański, T. Grabarkiewicz, D. Kicińska, P. Krzyszkowski, S. Nowak, T. Nowicki, A. Piegza, D. Poślednik, M. Pruc, Z. Rysiecki (kierownik), P. Tambor oraz gościnnie M. Borkowski, M. Erm, M. Janczak, M. Rysie- cka, N. Skowroński, R. Wiśniewski, D. Ziach

- eksploracja w górnym i dolnym piętrze w Kammerschartenhöhle;
- odkrycie i eksploracja Höhle der Sprechender Steine (do -280 m);
- poręczowanie ciągu pionowego w Gruberhornhöhle;
- poszerzenie zacisków w Schartenschacht i Turbogebläse;
- odkrycie 8 mniejszych jaskiń (Schwalbennesthöhle, Dohlenschacht, Hufeisenschacht, Dislokationshöhle, Höhle auf der Wiese, Aussichthöhle, Agnesschacht, Schacht U. D. Schritt)

24.07–16.08.2000 WKTIJ

T. Erm, M. Dryjański, L. Grabowski, T. Jaworski, P. Krzyszkowski, A. Nawój, S. Nowak, A. Piegza, M. Rysiecka, Z. Rysiecki, P. Tambor (kierownik) oraz gościnnie M. Boruszak, M. Janczak, K. Najdek, M. Pardo, D. Poślednik, A. Samsel, R. Staszak, N. Skowroński, A. Trzcinka

- eksploracja Turbogebläse do -231 m;
- eksploracja Höhle der Sprechender Steine (do -300 m);
- eksploracja Gamssteigschacht (-177 m);

29.07–21.08.2000 SG Wroc aw

D. Bartoszewski, J. Kaniewski, R. Paternoga, A. Poczobutt, M. Wierzbowski (kierownik)

- eksploracja piętra horyzontalnego w Ogrschacht;
- eksploracja Schneehöhle.

21.07–19.08.2001 WKTIJ

M. Dryjański, T. Erm, T. Jaworski, P. Krzyszkowski, S. Nowak, A. Piegza, M. Pruc, A. Rolińska, W. Roliński, Z. Rysiecki, J. Sikora, R. Staszak,

P. Tambor (kierownik) oraz gościnnie D. Kicińska, J. Kozłowska, K. Najdek, M. Rysiecka, N. Skowroński, A. Trzcńska
– połączenie *Kammerschartenhöhle i Höhle der Sprechender Steine* – utworzenie *Hochschartehöhle* system o deniwelacji 1033 m;
– eksploracja *Schartenschacht* do -690 m;
– eksploracja *Turbogebälse* do -362 m;
– odkrycie otworu *Schluckerschacht*;
– odkrycie 3 mniejszych jaskiń (*Höhle U. D. Roten Wand, Dämchenöhle, Pegasushöhle*).

Sierpień 2001 SG Wroc aw

P. Jarowicz, D. Jasiński, A. Poczobutt, J. Poczobutt, J. Pyszka, J. Reducha, T. Sobański, M. Wierzbowski (kierownik)
– eksploracja piętra horyzontalnego w *Ogrschacht*, retransport sprzętu
– zwiedzanie *Gruberhornhöhle*.

27.04–07.05.2002 WKTJ

P. Krzyszkowski, M. Pruc, Z. Rysiecki (kierownik), J. Sikora
– próba eksploracji *Höhle der Sprechender Steine* (przybór wody);
– obserwacje powierzchniowe pod kątem wytopów śniegu.

28.07–25.08.2002 WKTJ

M. Danielski, T. Grabarkiewicz, T. Jaworski, P. Krzyszkowski, D. Niepsuj, S. Nowak, M. Rysiecka, Z. Rysiecki (kierownik), W. Szymanowski, P. Tambor oraz M., J. i W. Rysieccy jako osoby towarzyszące
– eksploracja *Schartenschacht* do -794 m;
– eksploracja *Schluckerschacht* do ok. -165 m;
– odkrycie 2 mniejszych jaskiń (*Schulenschacht, Fehlerschacht*).

27.07–17.08.2003 WKTJ

R. Borkowski, M. Dziurka, A. Chodorowska, J. Kieczka, S. Nowak, A. Piegza, M. Pruc, J. Rogalski, J. Rudoll, M. Rysiecka, Z. Rysiecki (kierownik), J. Sikora, D. Szotysik, P. Tambor, M. Zdunek oraz A. Gawęda (os. towarzysząca)
– eksploracja *Schartenschacht* do -795 m w równoległym ciągu;
– odkrycie i eksploracja *Hintere Höhle* (den. 269 m) i *Grünschnabelhöhle* (-187 m);
– kartowanie *Höhle auf der Schichtfuge*;
– odkrycie 18 mniejszych jaskiń (*Blitzableiterhöhle, Schacht am Pfad, Tiergartenhöhle, Höhle „Grosser Eingang”, Kriechhöhle, Garagenhöhle, Rieselder Schacht, Yeti Schacht, Lichtschachtluft, Weggespülte Kluft, Trockene Höhle, Nachbarinschacht, Kleine Höhle, Meiselhöhle, Blindenhöhle, Kolosseumhöhle, Hackenhöhle, Kaminfergerhöhle*).

Sierpień 2003 wypad międzyklubowy

M. Andrzejczyk, B. Krukowska-Andrzejczyk, Z. Krukowski, Ł. Pacholik, K. Recielski oraz M. Dryjański jako przewodnik
– krótki wyjazd speleoturystyczny.

25.07–22.08.2004 WKTJ

A. Brzoza, M. Dziurka, M. Golicz, M. Gorzelańczyk, L. Grabowski, D. Kicińska, J. Kieczka, A. Kwartnik, K. Najdek, S. Nowak, M. Pruc, M. Rysiecka, Z. Rysiecki (kierownik), J. Sikora, P. Tambor oraz goście i osoby towarzyszące: M. Borowiecka, S. Bruch, U. Kotewa, K. Makowski, E. Okońska, A. Sikora i A. Zandacka
– eksploracja *Schartenschacht* do -924 m;
– eksploracja *Unvollendeterschacht* do -365 m;
– eksploracja *Hintere Höhle, Hammerschacht i Dämchenhöhle*;
– odkrycie 8 mniejszych jaskiń (*Schacht im Kammerschneid, Melonenhöhle, Stripteasehöhle, Schacht ohne Stift, Neue Höhle, Weite Höhle, Schacht hinter dem Schluf, Schacht in der Platte*).

3–30.07.2005 WKTJ

M. Borowiecka, A. Brzoza, R. Chiniewicz, M. Dziurka, M. Golicz, M. Gorzelańczyk, W. Hołysz, A. Jaruga, U. Kotewa, S. Nowak, E. Okońska, M. Rysiecka, Z. Rysiecki (kierownik), N. Skowroński, P. Stelmach oraz goście: P. i J. Kaizik, M. i W. Rysieccy, P. Tambor
– eksploracja *Schartenschacht* do -972 m;
– eksploracja *Unvollendeterschacht* do -514 m.
– dołączenie *Unvollendeterschacht* do *Hochschartehöhle* system;
– eksploracja *Schacht in der Rinne*;
– odkrycie 9 mniejszych jaskiń (*Jägerhöhle, Beinschacht, Verschütterschacht, Spechthöhle, Schiefhöhle, Eispinselhöhle, Fischschacht, Süsser Schacht, Saphirschacht*).

2–30.07.2006 WKTJ

R. Chiniewicz, M. Golicz, M. Gorzelańczyk, S. Nowak, M. Rysiecka, Z. Rysiecki (kierownik), N. Skowroński, R. Śledziński, M. Wyciślik. Goście i wsparcie J. i W. Rysieccy, P. Tambor
– eksploracja *Unvollendeterschacht* do -664 m, odkrycie piętra horyzontalnego na ok. -500 m.

1–28.07.2007 WKTJ

A. Appelt, R. Chiniewicz, M. Golicz (kierownik), M. Gorzelańczyk, A. Harat, U. Kotewa, E. Kozłowska, S. Kozłowski, S. Nowak, Z. Rysiecki, A. Skowron, N. Skowroński, P. Stelmach, M. Wyciślik. Goście i wsparcie: J. i W. Rysieccy, P. Tambor
– eksploracja *Unvollendeterschacht* do -773 m i w piętrze horyzontalnym;
– eksploracja *Schluckerschacht* do -236 m;
– odkrycie *Anregungschacht* (den. 146 m) i *Verfrungschacht* (-71 m).

27.10–4.11.2007 WKTJ

M. Gorzelańczyk, S. Nowak, Z. Rysiecki (kierownik)

– eksploracja *Schluckerschacht* do -245 m w ciągu równoległym.

29.06–2.08.2008 WKTJ

A. Appelt, A. Brzoza, R. Chiniewicz, M. Golicz (kierownik), M. Gorzelańczyk, A. Harat, W. Hołysz, S. Kozłowski, S. Nowak, Z. Rysiecki, A. Skowron, N. Skowroński, P. Stelmach, M. Wyciślik oraz gościnnie P. Pointer (Salzburg), W. Rysiecki, D. Sahy (Uniwersytet w Wiedniu)
– eksploracja w piętrze horyzontalnym w *Unvollendeterschacht*;
– osiągnięcie -1058 m w *Unvollendeterschacht*;
– odkrycie 4 mniejszych jaskiń (*Rabenschacht, Baumhöhle, Höhle in dem Trichter, Storchennestschacht*).

Listopad 2008 WKTJ

S. Nowak, Z. Rysiecki (kierownik)
– dołączenie *Schluckerschacht* do *Hochschartehöhle* system (den. 1189 m).

4.07–2.08.2009 WKTJ

M. Dziurka, M. Golicz (kierownik), M. Gorzelańczyk, A. Harat, W. Hołysz, T. Jaworski, M. Macioszczyk, Sz. Nowakowski, A. Skowron, N. Skowroński, P. Stelmach, M. Wyciślik

– eksploracja w piętrze horyzontalnym w *Unvollendeterschacht*;
– osiągnięcie -1127 m w *Unvollendeterschacht*;
– odkrycie 2 mniejszych jaskiń (*Vulkan, Sternbildhöhle*).

3–31.07.2010 WKTJ

R. Gałązkiewicz, M. Golicz (kierownik), M. Gorzelańczyk, P. Graczyk, B. Guzik, A. Harat, K. Klaja, P. Kluzka, W. Krzysztof, M. Macioszczyk, B. Marczak, P. Piechowiak, N. Skowroński, P. Stelmach, M. Wyciślik, D. Żmuda oraz gościnnie M. i B. Dryjański
– eksploracja w piętrze horyzontalnym i pod *Studnią Drwala* w *Unvollendeterschacht*;
– osiągnięcie -1183 m w *Unvollendeterschacht*;
– odkrycie 1 mniejszej jaskini (*Frostiger Graben*).

3–30.07.2011 WKTJ

M. Dryjański, M. Golicz (kierownik), M. Gorzelańczyk, P. Graczyk, B. Guzik, W. Hołysz, Sz. Konsek, P. Król, W. Krzysztof, A. Lipko, A. Lisiecki, M. Macioszczyk, J. Nowak, P. Nowik, P. Piechowiak, M. Pruc, N. Skowroński, P. Skowroński, G. Sokół, P. Stelmach, J. Szczygieł, M. Wyciślik
– eksploracja w piętrze horyzontalnym, w dolnych ciągach i pod *Studnią Drwala* w *Unvollendeterschacht*;
– osiągnięcie -1264 m w *Unvollendeterschacht*;
– weryfikacja pomiarów górnej części *Hochschartehöhle* system.

Od autora

W poprzedniej części pod planem i przekrojem *Mondhöhle* znalazła się błędna informacja, że tom III „*Salzburger Hohlenbuch*” został wydany w 1998 r. Do tekstu wkradł się błąd, powinno być: „1988 r.” Z tej publikacji pochodzi również plan *Gruberhornhöhle*, przekrój *Koboldschacht* pochodzi z JASKI 5/1996, a jubileuszowej z „*Taternika*” 2/1983. Podpisy te nie znalazły się na skutek niedopatrzenia i pośpiechu autora.